Witsa mo peält ärra, ja ärgo tehko temma Karristaminne mulle mitte Hirmo. —

§. 357. Jjob öppetas, mis üks waene Inimenne ommas Häddas peab teggema, kui Jummal Koormat peäle panneb; ta ütles: Mo Hingel tulleb jo Tüddimus mo Ellust, agga ma tahhan omma Kaebdust jälle jätta; ma tahhan räkida Jehowa ette ommas Hinge Kibbedusses, ja öölda: ärra moista mind mitte hukka, oh Jummal; anna teäda, mikspärrast sa minno wasto ni kowwaste waidled? On se hea so Melest, kui sa liga teed, kui sa pölgad omma Kätte Töö, ja Öölatte Nou heaks kidad, kui sa keik mo Ülek ohto üllesotsid, ja mo Patto takkanouad: se on sulle teäda, et ma öösl ei olle.

§. 358. Sinno Käed, oh Jummal, on mind sure Holega walmistand ja mind teinud, ja nüüd nelad sa otse mind ärra! Et mötle, et sa mind olled teinud; Nahha ja Lihhaga olled sinna mind katnud, ja Lukontide- ja Soontega olled sa mind ühtepannud; Eks ja Head olled sa mulle teinud, ja sinno Üllewataminne hojab minno Waimo. Sago sulle sest kül, et ma jo olken Häbbiks ja Naerus sanud, ja wata mo Willetsusse peäle, sest se kaswab sureks. Mikspärrast olled sa mind lasknud Ilmale sündida; oh, et ma ollekssin Hinge heitnud, enne kui ühhegi Silm mind olleks nähha sanund, siis ollekssin ma nenda, kui polleks ma ellades olnud, kui ollek mind Emma-Jhhust Hauda widud. Eks mo Päiwi olle pissut, sepärrast anna Rahho, et ma woikssin nattoke jälle kerkitada, ennego ma Pimnedusse ja Surma-Warjo Male lähhen!

§. 359. Nüüd puhkes se kolmas Jjobi Sõbradest, Sowar Nimmi (§. 348.) räkima; ta Sidda sai wagga täis Jjobi wagga Könnede peäle; ta sai ka Jjobi

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1783, lk. 19